

Written by
Sunday, 20 July 2008 09:08 -

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் 16, 2008 சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் 'சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

அனாவருக்கும வணக்கம்,

மதிமாறனைப் பற்றி நாங்கள் அறிய வந்ததெல்லாம் பாரதிய ஜனதா பார்ட்டி நல் வழியாகத்தான். அந்த நல்லுக்கு முன்பு அவரையாரென்றே தெரியாது. சொல்லப் போனால் அது வளிவந்த பின்பு பல பத்திரிகைகள் விமர்சனம் என்ற பெயரிலே மண்ணை வாரித்திறந்தன. அதற்குப் பிறகும் மதிமாறன் யாரென்று தெரியாத நிலையிலேயே இந்த அயோக்கியத்தனத்தைக் கண்டிக்க வேண்டும் என்பதற்காக பாரதி குறித்து எழுத்தாணித்தோம். அது மதிமாறனுக்கு வக்காலத்து வாங்க \$Aண்டும் என்பதற்காக அல்ல. மாறாக மதிமாறன் நல் மீ தான் விமர்சனம் மார்க்சியப் பார்வையில் செய்யப்பட்டது என்ற முகாந்திரத்தில்.

மார்க்சியப் பார்வையில் செய்யப்பட்டது என்று கூறிக் கொண்டு, வரலாற்றுப் பொருள் வாதத்தில் பாரதியை பார்ப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு பார்ப்பனியப் பார்வையில், இந்து தசீயப் பார்வையில், மதிமாறன் நலை ஏறத்தாழ குதறினார்கள். இதை எதிர்த்து முறியடிப்பதற்கும், பாரதிக் குறித்த சரியான மார்க்சிய ஆய்வு முறை என்ன என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கும், அதில் தலையிட்டு மீண்டும் ஒருமுறை பாரதி குறித்து எழுதினோம். அதற்கு முன்னாலே ஞானராஜசகேரனின் பாரதி திரைப்படம் வந்த போது பாரதி குறித்து எழுத வேண்டி வந்தது. ஆனால் பல்வகை தரப்பினரும் பலரும் எழுதிய மதிமாறனின் நல் பற்றிய விமர்சனத்திற்கு சில பொது அம்சங்கள் இருந்தன.

“இது ஆய்வுத் தரமற்ற நல், இதில் ஒரு ஆய்வு முறைமை பின்பற்றப்படவில்லை. இது ஒரு மலிவான விளம்பரம் தடேயும் முயற்சி. பிரபலமானவர்களை பழித்து வாரித்திறந்தினால் தானும் பிரபலமாகி விடலாம் என்பதற்காக பழித்து வாரித்திறந்தும் ஒரு முயற்சி என்று”. இன்னொரு பத்திரிகையில், கவிதாசரண் என்று நினைவு. ஒரு எழுத்தாளர் கழிசடை என்று எழுதி இருந்தார். அதற்குப் பிறகு தற்பொழுதைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ரவிக் குமார் இந்தியா டுடேயில் இப்படி எழுதி இருந்தார். “கட்சிகளின் மலிவான மடேபை பசேச்சும், தமிழ் சினிமாவின் காமுடி பிராக் கும் இணைந்தது” என்று எழுதினார்.

வறொரு பத்திரிகையில் பொ.வலே சாமி என்ற ஒரு எழுத்தாளர் மதிமாறனுக்கு ஒரு ஆலோசனை வழங்கி இருந்தார். அம்பதேக்ர் லாலா லஜபதிராயை எப்படி விமர்சனம் செய்திருந்தார் என்று பாருங்கள் என்று அதிலிருந்து சில வரிகளை மறேக் கோள் காட்டி எழுதி இருந்தார். அது மாதிரி எழுதணும், இப்படி எழுதக் கூடாது என்று. ஆக, அந்த மொத்த விமர்சனங்களிலும், பாரதியிடம் காணப்பட்ட முரண்பாடுகளை உரிய விபரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டி, பாரதியின் காலம் என்பது நீங்கள் கொண்டாடும் முற்போக்கோ, தசீயமோ, சாதி ஒழிப்போ அல்ல. மாறாக, முதலாளித்துவமாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் சமூகத்திற்கு உகந்த வகையில் தன்னையே மறுசீரமைத்துக் கொண்ட பார்ப்பன இந்து தசீயம் தான் என்பதை மதிமாறன் நிலைநாட்டியிருந்ததற்கு அவர்கள் எந்த பதிலும் சொல்லவில்லை.

அவர் எழுதியதை மறுக்க முடியாத பொழுது, அதற்காக இப்படி எழுதக் கூடாது, இதற்காக அப்படி எழுதக் கூடாது, விமர்சிக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் விமர்சனத்தை இப்படிச் செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று எழுதினார்கள். இதெல்லாம் எதற்கு விரித்துச் சொல்லுகிறேன் என்றால்

Written by
Sunday, 20 July 2008 09:08 -

எல்லோரிடமும் இதில் ஓரே ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் மதிமாற்றின் எழுத்து நடன தரம் தாழ்ந்தது, நாகரிகமற்றது, ஆய்வுத் தரமற்றது என்று. மதிமாற்றே பின்னால் வந்த அவரது நூலில் எழுதி இருக்கிறார். “நான் எந்தப் பேராசிரியர்களிடமும் எம்.பிஃல், பி.எச்.டி., வாங்குவதற்காக பாரதியைப் பற்றி எழுதவில்லை. நான் ஒரு கட்டுரை எழுதி இருக்கிறேன். நூல் எழுதி இருக்கிறேன். அதில் கண்டுள்ள தரவுகளை மறுக்க திராணியற்றவர்கள். இதற்கு தரச்சான்றிதழ் கொடுக்கிறார்கள். அது எனக்குத் தவேயில்லை” என்று எழுதியிருந்தார். இந்தத் தரத்தில் தான் மறுப்புகள் வெளியிடப்பட்டன.

இதில் கண்டுள்ளதொரு பொதுவான விஷயம். இது ஒரு மலிவான, தரம் தாழ்ந்த விமர்சன முறை என்பது தான். அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப என்ன கஹுகிறார்கள் என்றால், இதில் பாரதி பற்றி கஹிய கருத்துக்கள் பற்றி அவர்கட்குப் பிரச்சினை இல்லை. கஹப்பட்ட முறை பற்றித் தான் அவர்கட்குப் பிரச்சினை என்பது போல கஹி இருந்தார்கள்.

இவ்வளவு நேரமும் இந்த களேவி & பதில் நூலைப் பாராட்டிப் பசிய வியந்து பசிய பலரும், அந்த எழுத்துப் பாணியைச் சிலாகித்துப் பசினார்கள். ஆனால் பாரதிய ஜனதா பார்ட்டி நூலினை ஓட்டி மலிவான மடையைப் பசேச்சு, தமிழ் சினிமாவின் காமபெரிபாக், புகழ் தடும் முயற்சி என்று அந்த நூலின் விமர்சனம் முழுவதும் எழுத்து நடையின் மீ தான் விமர்சனமாக மட்டும் செய்யப்பட்டது. அது அதுதானா என்பதுதான் களேவி.

ஒரு வளை அம்பதேகர், லாலா லஜபதிராயை விமர்சனம் செய்ததைப் போல மதிமாற்றன் எழுதியிருக்க முடியுமா? எழுத வேண்டாமா? மதிமாற்றனை விட்டு விடுவோம். அம்பதேகர் போல் பெரியார் எழுதவில்லையே? பசேவில்லையே? ஏன்? அம்பதேகர் ஒரு ஆய்வுறிஞராக தன்னுடைய கருத்துக்களை நிலை நாட்டி இருக்கிறார். ஒரு மலேநாட்டில் கற்ற ஆய்வுறிஞராக, ஆய்வுறிஞர் என்பதனால் மட்டும் அல்ல, இந்த இந்து மதம் என்பது பார்ப்பன இந்து மதம் என்பதையும் அதனால் உருவாக் கப்பட்ட நிலைநாட்டப்பட்ட சாதி கொடும்மையினால், இந்து மதத்தின் கீழ் தான் ஓடுக் கப்பட்ட, தாழ்ந்த தப்பட்ட மக்கள் இன்று வரை அல்லலுறுகிறார்கள், என்பதையும் எனவே அவர்கள் இதனை விட்டு வெளியறே வேண்டும் என்பதையும் அதற்கு தர்க் கப்பர் வமாகவும், ஆதாரப் பர் வமாகவும் நிறுவும் தவே அவருக்கு இருந்தது. அதனை அவர் செய்தார்.

வறொரு தவேயும் அம்பதேகருக்கு இருந்தது. இந்துப் பார்ப்பனியத்திற்கும், சாதி ஆதிக்கத்திற்கும் எதிரான ஒரு மக்கள் இயக்கத்தை கட்டும் தவேயும் இருந்தது. ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக நாத் திகத்திற்கான மக்கள் இயக்கத்தை கட்ட வேண்டிய தவே இருந்தது. அந்த தவேயை நிறைவு செய்யும் இடத்திற்கு வருகிறார் பெரியார். பெரியாருடைய மொழி எப்படி இருந்தது? அதை நான் இந்த மடையில் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. அது அறிவுத் துறையினரின் மொழி அல்ல அது. ஆங்கிலத்தில் லமேனே (Layman) என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட சாதாரண மனிதர்களின் மொழி அது. அது அறிவுப்பர் வமான மொழி அல்ல. ஆய்வுறிஞர்களின் மொழி அல்ல. பொது அறிவுக் குப் பொருத்தமான ஒரு தர்க் கவியல் இது தான் பெரியார் எழுத்து முழுவதிலும் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

“அன்பே சிவம் என்றால் கையில் சஹாயுதம் எதற்கு” என்பது திராவிடர் கழகத்தின் பிரபலமான முழக்கம். “பச்சரைத்தம் குடிக் கும் பசாரியே பாலிடால் குடிக் கத் தயாரா?” இது மக்களின் கவர்ந்த முழக்கம். இத்தகைய முழக்கங்கள், பிரச்சார முறை ஒரு பரேக் குணமிக் க நாத் திக இயக்கத்தை தமிழ்நாட்டில் கட்டி இருக்கிறது. உலகில் வறே

Written by

Sunday, 20 July 2008 09:08 -

எங்கும் இல்லாதது. அதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நாத் திகர்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள். உலகின் பல நாடுகளில் ஐரோப்பா உட்பட. ஆனால் நாத் திகம் ஒரு மக்கள் இயக்கமாக, அது தமிழகம் தவிர வேறு எங்கும் இல்லை. இருந்ததும் இல்லை. அப்படி ஒரு மக்கள் இயக்கம் கட்டுவதற்கு, அந்த கருத்தை, மக்களுடைய மொழியை, வெறும் அறிவியல் உண்மைகள் வழியாக அல்ல, மக்களுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக கடவுள் இல்லை என்று நிறுவுவதும், அதன் வாயிலாக பார்ப்பன ஆதிக் கம் அநீ தியானது என்று நிறுவும் அவசியம் பெரியாருக்கு இருந்தது. அதை அவர் சயெத் தார். அதன் விளைவாகத் தான் அப்படி ஒரு மக்கள் இயக்கத்தை கட்ட முடிந்தது.

ஆக இந்த எழுத்து நடன தரம் தாழ்ந்தது என்றால், பெரியாரின் எழுத்து நடனம் தரம் தாழ்ந்தது. பெரியார் அப்படித் தான் பசே இரூக்கிறார். அது மக்களைத் திரட்டுவதற்கான மொழி. சாதாரண ஜனங்களைச் சேன்றவைதற்கான ஒரு மொழி. அப்படி ஒரு மொழியில் இந்தக் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்ட காரணத்தால் தான் நாத் திகம் என்பது மிக இயல்பாக, நாம் இங்கு மடே போட்டுப் பசேம் விஷயமாக இங்கு தமிழகத்தில் உள்ளது.

என்னை அறிமுகப்படுத்தும் போது கட்ட தோழர் தில்லைப் போராட்டம் குறித்துச் சொன்னார். தில்லை சிறைம் பல மடேயில் தமிழகக் கு அனுமதி இல்லை என்றொரு நிலை இன்று நேற்றல்ல பல நூற்றாண்டுகளாக நந்தன் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே நிலவி வந்தது. தவோரம், திருவாசகம் எங்கிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்டதோ அதே கோவிலில் தவோரமும், திருவாசகமும் பாட முடியாது. அதற்குப் பிறகு தீட்சிதப் பார்ப்பனர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அங்கு பாட முடியாது. சமீபத்திய தமிழக அரசின் அரசாணை வரும் வரையில் அதுதான் அங்கு நிலைமை, இதற்கு எதிராக அங்கு ஒரு பிரச்சாரத்தை, இயக்கத்தை கட்ட வேண்டிய தவே இரூந்தது.

நாங்கள் அங்கு கட்டிய கட்டத்தில் பரோசிரியர் பெரியார் தாசன் வந்திருந்தார். இன்றைக்கு உங்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்த சாமியார் அவரும் மடேயில் அமர்ந்திருந்தார். பக்தர்கள் ஏராளமானோர் அமர்ந்திருந்தனர். இது ஒரு ஆத்திகர்களைய, இறைய நம்பிக்கை உடையோருடைய மத உரிமைகளை நிலைநாட்டும் போராட்டம். வேறொரு கோணத்திலே, மொழி உரிமையை நிலைநாட்ட வேண்டிய போராட்டம். இரண்டும் அங்கே இணைந்திருந்தது. அங்கே வெறும் நாத் திகர்கள் மட்டும் இல்லை. இறைய நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் இணைந்திருந்தார்கள். அப்படி ஒரு மடேயில் பரோசிரியர் பெரியார் தாசன் பசேனார்.

அந்த மடேயிலிருந்து சிவபெருமானை கலே சயெத் து பசேனார். அதற்கு அந்த சாமியார் சிரிக்கிறார். 'நந்தியே விலகாய்' என்று கல்லைப் பார்த்து ஏனடா பாடுகிறாய்? அது ஒரு கல்லு, உள்ளே இரூக்கும் லிங்கம் ஒரு கல்லு இரண்டும் கல்லு. கல்லைப் பார்த்து ஏன் பாடுகிறாய்? யார் இதனைத் தடுத்து நிறுத்துகிறார்களோ, அந்தப் பார்ப்பானைப் பார்த்தல் வா பாட வேண்டும்? இதனை மோசபி? என்று அம்பலப்படுத்துகிறார்.

விவசாயிக் கு விளை நிலம் வேண்டும். விவசாயப் பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை வேண்டும். வேலை இல்லாத இளைஞனுக்கு வேலை வேண்டும். மாணவர்கட்கு கல்வி வேண்டும். யாருக்குத் தவோரம் வேண்டும்? என்று பசேகிறார். தவோரம் வதைது என்ன சயெய் பசேகிறாய்? இந்த சாமியார் என்னுடன் தவோரம் பற்றி பசேவதற்கு தயாரா? தவோரத்தில் என்ன வலங்காயம் இரூக்கு? என்று தவோரத்திற்காக நடந்த போராட்ட மடேயில் பசேகிறார். இது அனைத்தையும் மக்கள் கட்டார்கள். இதில்

Written by
Sunday, 20 July 2008 09:08 -

எந்த முரண்பாடும் இருந்ததாக மக்கள் கருதவில்லை.

RSSகாரனும், பார்ப்பன புத்திரிகைகளும், சோ போன்றவர்களும் தான் நாததிகனுக்கு என்ன வேலை என்று பச்சினார்கள். மக்கள் கடைகவில்லை. ஏன் கடைகவில்லை என்று சொன்னால் பெரியாரின் பிரச்சாரம், பெரியாரியத்தின் பின்புலம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதன் மிகப்பெரிய புகழ்ந்து கிறுவது என் நோக்கமல்ல. அந்த தில்லை போராட்டத்தின் புகைப்படக் காட்சியைத் தொலைக்காட்சியில் பார்த்திருப்பீர்கள். இப்படி வறூ எந்த மாநிலத்திலாவது நடக்க முடியுமா? நடக்கக் கூடுமா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். ஒரு கோவிலுக்குள் நுழைந்து, போலீசார் பார்ப்பனர்களையப் பெருச்சாளியைப் பொந்தில் இருந்து வளியே இழுப்பது போல இழுத்தார்கள்? (பலத்த கைதட்டல்) இப்படி ஒரு காட்சி வறூ எந்த மாநிலத்திலாவது பார்த்திருக்க முடியுமா? முடியாது.

இது கழகத்தலைவர், தானைத் தலைவர் கலஞ்சரின் சாதனை அல்ல. இதைப் பார்த்து தமிழகம் குமுறவில்லை. கொந்தளிக்கவில்லை. சகஜநிலை பாதிக்கவில்லை. சிதம்பரத்தில் அவர்கட்கு ஆதரவாக ஒரு சொறிநாய் கட்டக் குரகைகவில்லை. ஆனால் கம்புண்பட்டு விட்டதாகவோ, ஆத்திகம் புண்பட்டு விட்டதாகவோ, யாரும் கவலைப்படவில்லை. காரணம் நம்முடைய பொதுப்பண்பாட்டில் அவன் இறந்த பிக்குகை உள்ளவனாக இருந்தாலும், இறந்த பிக்குகை இல்லாதவனாக இருந்தாலும், நாததிகத்தை ஒரு கருத்தாக, அதை ஒரு ஜனநாயக உரிமையாக அங்கீகரிக்கின்ற மனப்பாங்கை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கியிருக்கின்ற இயக்கம் பெரியார் இயக்கம். அப்படி உருவாக்கியது அந்த எழுத்துமுறை, எழுத்து நடன. இதன் ஆய் வறிஞர்களின் மொழியில் எழுதி இருந்தால் இதில் எதுவும் நடந்திருக்காது. அது ஆய் வறிஞர்களுக்கு உள்ளே உள்ள ஒரு விவகாரமாக இருந்திருக்கும்.

பாரதி குறித்து எழுதுவதற்கு வே.மதிமாறனின் மொழி அப்படி தடித்த மொழியாக மாறுவது ஏன்? பெரியாரின் மொழி ஏன் தடித்த மொழியாக மாறியது? ஒரு விஷயம் எப்போது தடித்ததாக மாறும்? ஒரு அநீதியை வளர்த்து, வளர்த்து, வளர்த்து நியாயப்படுத்துதல் போது, ஒரு உண்மையை வளர்த்து, வளர்த்து, வளர்த்து, இருட்டிப்பு செய்யும் போது அங்கே என்ன வரும்? கெட்ட வார்த்தை தான் வரும். யோக்கியமாகப் பச்சை முடியுமா? இந்த சாமியார் சிவனடியார் 2000ஆம் ஆண்டு சிற்றம்பல மடேயில் இருந்து தவோரம் பாட முயற்சிக்கும் போது, தீட்சித பார்ப்பனர்கள் அடித்து 5 அடி உயர மடேயில் இருந்து கையை ஒடித்து, கீழே வீசி எறிந்தார்கள்.

கீழே விழுந்த சாமியார் 'சிவாய நமஹ' என்றா சொன்னார்? கெட்ட வார்த்தை தான் சொல்லித் திட்டினார். இது உண்மை. இப்பொழுது இந்த சாமியாரும், தோழர்களும் போய்ப் பாடும் போது தீட்சிதர்கள் மறுபடி கெட்ட வார்த்தை சொல்லித் திட்டினார்கள். அங்கே யாரும் பக்தி பரவசத்தோடோ, இறைவனிடம் முறையிட்டோ அதைச் செய்யவில்லை. ஆக ஒரு மொழி தடித்ததாக மாறுவது என்பது, யாரும் விரும்பிச் செய்வது இல்லை.

பாரதியாரின் முரண்பாடுகளை வரிசையாகப் பட்டியலிட்டு, சூட்டிக்காட்டி இதற்கு என்ன பதில் என்று கடைக்கும் பொழுது, அதற்கு நேர்மையாகப் பதிலளிக்காமல் சந்தர்ப்பொந்துகளில் புகுந்து, நீங்கள் மீண்டும், மீண்டும் அதை நியாயப்படுத்துதல் போது, வறூ எப்படி எழுது முடியும்? எருமை மாட்டை எப்படி அடிக்க முடியுமோ, அப்படித்தான் அடிக்க வேண்டும். அப்படித்தான் இந்த மொழிநடன

Written by
Sunday, 20 July 2008 09:08 -

வருகிறது. இது வறும் வடிவம் பற்றிய பிரச்சனை அல்ல. இது வறும் எழுத்து நடனக் கூறிய பிரச்சனை அல்ல. இது சொல்ல வந்த பொருளின் உள்ளடக்கம் கூறிய பிரச்சனை.

பாரதியின் மூன்று பாடல்கள் எந்த அளவுக்கு நகைக்கத்தக்கதாக, அருவருக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றனவோ, அந்த அளவுக்கு பாரதியின் மீதான அவர்களின் மதிப்பீடுகளும் இருக்கின்றன. திருவல்லிக்கணியில் ஒரு கட்டம் நடப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பச்சையார் பச்சைக் கொண்டிருக்கிறார். 'சீ' 'சீ' நாயும் பிழைக்கும், இந்தப் பிழைப்பு' என்று பாரதி சொன்னான் என்று. இதனைச் சொல்லவும் பாரதி தான் அவர்களுக்குத் தேவையாக இருக்கிறான். இதற்கு வறும் யாரையாவது எடுத்துக்காட்டி இருக்கலாம். பக்தசிங்கனைச் சொல்லி இருக்கலாம். கட்டமொம்மனைச் சொல்லி இருக்கலாம். திப்புசூல்தானைச் சொல்லி இருக்கலாம். மருதுவனைச் சொல்லி இருக்கலாம்.

பிழைப்பதல்ல வாழ்க்கை. பாரதி பிழைத்தவன், வாழ்ந்தவன் அல்ல. மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு பாரதி பிழைக்கவில்லையா? சாதி, பார்ப்பணியம், மனுதர்மம் இதெல்லாம் கிடக்கட்டும், ஒரு பக்கம் எந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக்காக நீங்கள் அவனைக் கொண்டாடுகின்றீர்களோ, அந்த ஏகாதிபத்தியத்தின் காலில் மண்பிட்டு, சரணடைந்து மன்னிப்புச் சீட்டு எழுதிக் கொடுக்கவில்லையா? அது பிழைப்பில்லையா? எட்டயபுரம் மன்னனுக்குச் சீட்டுக் கவி எழுதியதுப்பி நான் உன் வரலாற்றை எழுதித் தருகிறேன் என்று கிறியது பிழைப்பில்லையா? இது எதுவுமே உறுத்தாமல் அது வறே என்று கிறியுங்கள்.

'இந்து' போன்ற பத்திரிகைகள் மற்றும் ஆய்விதரங்களை எல்லாம், கட்சிக்காரர்கள் பச்சைவதை, அதை முறியடிப்போம், இதனை ஒழிப்போம் என்று சொல்வதை எல்லாம் Rhetoric என்கிறார்கள். அதாவது சவடால், உதாரம் என்று சொல்வார்கள். அது உதாரம் அப்படினா, "உச்சரித்து வானிடந்து வீழ்கின்ற போதிலும் அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்பது இல்லையே" என்று சொல்லிட்டு மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்தானே பாரதி? அப்ப அது உதாரம் இல்லையா? சவடால் இல்லையா. அது கவிதை! அது கவிதை! (அரங்கில் பலத்த சிரிப்பு)

அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுப் பாடியவன் உள்ளே போய் போலீசிடம் அபிவாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். பாரதி மன்னிப்புச் சீட்டு எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆக, இப்படி பார்ப்பணியத்திற்கு எதிராக, பார்ப்பன கருத்தியலுக்கு எதிராக, எப்போதெல்லாம், கடுமையாக விமர்சனம் முன்வைக்கப்படுகின்றதோ, அப்போதெல்லாம், அந்த விமர்சனங்கள் கடுமையாக கருப்பொருள் என்ன? என்பதனைச் சற்றுபுறம் தள்ளிவிட்டு, அந்த மொழி நடையை முன்னிறுத்தி, இதோ பாருங்க நாகரீகமானவங்க பச்சையார் பச்சை இது? என்று அதனை முன்னிறுத்திப் பச்சைவதை, ஒரு விமர்சனத்தை இருட்டிப்பது செய்வதற்குத் தொடர்ந்து கையாளப்படும் ஒரு தந்திரமாக இருக்கிறது. ஆனால் மதிமாறன் எழுத்து நடன நான் பார்த்த வரையில், படித்த வரையில், வாழ்க்கை அனுபவத்தின் வாயிலாக உழைக்கும் மக்களுக்கு அறிவியலை, அரசியலை விளங்கச் செய்தல், என்ற அணுகுமுறையாக இருக்கிறது.

மதிமாறனின் களேவி-பதில் பற்றி இதற்கு முன்பு பச்சைய தோழர்கள் பலவற்றைக் கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழ், தமிழர் பண்பாடு பற்றி தோழர் விடுதலை ராஜநே திரை இங்கு கூறிய பிட்டார். பெரியாரின் பார்வையிலிருந்து வழி, அது இனவாதப் பார்வையாக மாறி

Written by
Sunday, 20 July 2008 09:08 -

வருவதை நாம் தமிழகத்தில் பார்க்கலாம். அதிலே ஒன்றைச் சொல்லுகிறார் மதிமாறன். தமிழர் என்றால் யாரையும் ஆதரிக்கலாமா? ஸ்ரீ ரங்கத்தில் பெரியார் சிலை உடதைத் தானே அர்ஜுன் சம்பத். அவன் கிட்ட பச்சைத் தமிழன்தான். அதற்காக அவன் பின்னால் போய்ப் பெரியார் சிலையை இடிக் க முடியுமா? பிறப்பால் தமிழன் என்பதற்காக அவன் பின்னால் செல்ல முடியுமா? அவன் என்ன கொள்கை அரசியலுக்காக இருக்கிறான் என்பதைக் கொண்டுவந்தான் தீர்மானிக்க முடியும் என்று விளக்கம் தருகிறார்.

அதுபோல சாதி-வர்க்கம் தொடர்பான பிரச்சனைக்கும் பதில் தருகிறார். பெரியார் இயக்கத்தினருக்கும், கம்யூனிச இயக்கத்தினருக்கும் இது தொடர்பாக நீண்ட காலமான கருத்து வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் என்று சொன்னால் இங்குள்ள இடது, வலது கம்யூனிஸ்டுகளைச் சொல்லவில்லை. பாவம் அவர்களின் விலக்கி விடவோம். நாங்கள் சொல்வது புரட்சிகர கம்யூனிஸ்டுகளைச் சொல்கிறேன்.

சாதி மூதன்மையானதா? வர்க்கம் மூதன்மையானதா? சாதி, வர்க்கம், இடையிலான இந்த மூரண பாட்டை எப்பிடிக்கையாள்வது என்பது குறித்த களேவிகள் நீண்ட காலமாக விவாதிக் கப்பட்டதுக் கொண்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் இதற்கு முன் கடந்த காலங்களில் தவறான அணுகுமுறை வதைத் திருந்திருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனையே வே. மதிமாறன் இப்பொழுது தன்னுடைய பாணியில் சொல்லி இருக்கிறார். இந்தியாவில் எல்லாப் பிரச்சனையையும் சாதிதானே தீர்மானிக்கிறது. அப்போதும் என்னங்க வர்க்கம், வர்க்கம் அப்பின்னு சொல்றீங்க தவேயில்லாமல்? அப்பிடி என்று ஒரு களேவி.

அதற்குப் பதிலளிக்கையில், திருமணத்தை ஜாதிதான் தீர்மானிக்கிறது. ஆனால் தனக்கு வர இருக்கும் துணை தன்னுடைய ஜாதியாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. தன்னையே போல் வசதியாக அல்லது தன்னையே விட வசதியாக இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறார்களே? அதில் ஜாதி உள்ளதா? வரதட்சணை கட்டி கொடுக்கவில்லை என்பதற்காகவும் அல்லது, கட்டாத வரதட்சணை கட்டி கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக சொந்த ஜாதிக் காரர்களையே கொலை செய்கிறார்களே? அது ஜாதி உணர்வா? இவ்வாறே கிறிக்கொண்டு வந்து இறுதியில் கொலை செய்த ஜெயேந்திரனாக்கு ஆதரவா போராட்டின் பிராமணர் சங்கம் கொலை செய்யப்பட்ட சங்கரராமர் ஐயருக்கு ஆதரவா போராட்டம் நடத்தலையே? ஏன்? இது தாங்க வர்க்க பாசம் என்கிறார்.

அப்போ சாதிக் கும், வர்க்கத்திற்கும் இடையேயான உறவு என்பது எப்பிடி இருக்கிறது? சாதி சங்கம் என்பது ஆதிக் க சக்திகளுக்கு சுயநிதி கல்லூரி முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது. அந்த ஜாதியில் உள்ள பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்களுக்கு ஆதரவாக இருப்பதில்லை. அப்போ ஜாதி என்ற நிறுவனத்ததைக் கட்ட ஆளுகின்ற வர்க்கங்கள் தங்களுக்கு ஆதரவாக பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர் என்ற உண்மையை வாழ்க்கையில் அன்றாடம் நாம் காணும் ஓர் உதாரணத்தின் வாயிலாக, தன்னுடைய பதிலின் வாயிலாக விளக்குகிறார்.

அடுத்து தனியார் மயம் குறித்து ஒரு களேவி. 27% இடஒதுக்கீடு பிரச்சனையாகி விட்டதே? என்று ஒருவர் களேவி கேட்கிறார். இடஒதுக்கீட்டிற்கு உச்சநீதிமன்றம் ஏற்படுத்துகின்ற தடவைகள் ஒருபுறமிருக்க அதற்கு மதிமாறன் பதில் சொல்கிறார். “அரசுத் துறையில் மட்டும் தான் இட ஒதுக்கீடு இருக்கிறது. அரசுத் துறையைத் தனியார் மயமாக்குவதிலும், ஒழித்துக் கட்டுவதிலும் அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றன ‘சமீகநீதி’ அரசுகள். வேறு அரசுகள் ஆர்வம் காட்டினால் பரவாயில்லை. யார் இட ஒதுக்கீட்டின் பெயரால் ஆட்சிக்கு வந்தார்களோ, யார் சமீகநீதி பேசி ஆட்சிக்கு

Written by

Sunday, 20 July 2008 09:08 -

வந்தார்கள் அவர்கள் தான் இடஒதுக்கீட்டிற்கு வாய்ப்பளிக்கிற அரசுத் துறைகளைக் கழிப்பதற்கு இழுத்துப் பிடித்து விட்டு, இட ஒதுக்கீட்டிற்கான கதவை இழுத்துச் சாத்தாக்கின்றார்கள். இதே நிலை நீடித்தால், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் 100% இட ஒதுக்கீட்டு இருந்தால் கூட அதை எந்த எரவாணத்தில் போய் சொல்குவது? என்று கேட்கிறார்.

அப்ப தனியார் மயத்திற்கும், இட ஒதுக்கீட்டிற்கும் தொடர்புள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் தலித் அரசியலைப் பேசிய அறிஞர்கள் கூட உலகமயத்திற்கு ஆதரவாக நிறைய எழுதி இருக்கிறார்கள். தனியார் மயம், தாராள மயம், உலக மயம் தான் தலித் மக்களுக்கு விடாதலையைத் தடுத்ததும். அதுதான் கிராமப்புறம் என்னும் சிறையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு வரும். அதுதான் முன்னேற்றத்திற்கான வழிகாட்டி. அதன் மூலம் தீண்டாமதைக் கரவாய்ப்பு ஏற்படும் என்றெல்லாம் எழுதினார்கள். இங்கு அதைப் பலர் வழி மொழிந்தார்கள். ஆனால் இந்த தனியார் மயம், தாராள மயம், உலக மயம் கொள்கைகள் முதலில் காவா வாங்குவது பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைத் தான் என்பதை எண்ணி, ஆயிரக்கணக்கான சான்றுகள் அதை நிரூபித்து உள்ளன.

இன்று வரை வறுமையைக் கட்டாதுக்கும் கீழே உள்ள மக்கள் குறித்து கட்டாது புள்ளி விபரங்கள் அனைத்திலும் இடம் பெறுவது, பழங்குடியின, தாழ்த்தப்பட்ட, மிகப்பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தான். அவர்கள் தான் கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலே போய்க் கொண்டிருப்பவர்கள். உயர்த்து வர்க்கத்தினர், மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தில் உள்ள சிலர். ஆக சமூக நீதி அரசியல் என்ற பெயரால் தனியார் மயம், தாராள மயம், உலக மயம் நியாயப்படுத்துவதை மதிமாறன் தனக்கே உரிய பாணியில் அம்பலப்படுத்துகிறார்.

இறுதியாக இன்னொரு கேள்வி. இது எனக்கு மிகவும் பிடித்தது. நாங்கள் அபிவிருத்தி சந்திக்கிற கேள்விக் குழுவை மதிமாறன் பதில் சொல்லி இருக்கிறார். கேள்வியைப் பிடித்தாலே உங்களாகக் கூப்பாடு எழுதுகிறீர்கள். அபிவிருத்தி எங்களிடம் கேட்கப்படும் கேள்வி. யாரையும் விடமாட்டேங்கிறீர்களா? எல்லோரையும் திட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? அதற்கு மதிமாறன் பெரியாரிடமிருந்து மறைக்கொள் கட்டாகிறார். அதற்கு முன்பாக ஒரு சமூகியைச் சொல்கிறார். தன்னையே பற்றியோ, தனக்கு வேண்டியவர்களைப் பற்றியோ விமர்சிக்கும் போது நேரடியாகக் கேட்கத் தராமல் அவர்களின் உள்வியல் சார்ந்த கேள்வி இது. தம் விஷயத்தையே பொது விஷயமாக மாற்றி, தன்னையும் தனக்கு வேண்டியவர்களையும் விமர்சிக்கிற காரணத்தினாலேயே தரமான ஒன்றைத் தராமல் ஒன்று என்று பிரச்சாரம் செய்வதன் மூலம் பழி வாங்கிய மனநிலையை அடையும் முயற்சியே இந்தக் கேள்வி.

என்னைப் பற்றி இப்படி விமர்சனம் செய்து இருக்கிறீர்களோ அது தவறு. அதில் ஆதாரம் இல்லை என்று ஒருத்தர் வாதாடலாம். அல்லது அவரைப் பற்றி விமர்சிக்கிறீர்களோ அதில் ஆதாரம் இல்லை என்று கூறலாம். எல்லோரையும் விமர்சிக்கிறீர்களா? என்று கூறுகிறார்கள். விமர்சித்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வகைப் பொதுக் கையாடல் வலைச் சிறையில் இருந்தபோது இயக்கத்தின் புதிய தோழர்கள் மாணவர் போராட்டத்தில் கைதாகி, உள்ளே சென்ற போது வகைப் வாலிபால் விளையாடிக் கொண்டு இருந்தாராம். இவர்கள் அனைவரும் இளமையைத் துடிப்பதுடன் தங்களின் அறிமுகப்படுத்தி ம.க.இ.க. என்று கூறியவர்கள், வாங்க எல்லோரையும் திட்டும் தோழர்களே என்று கூறினாராம். ஏன் இவர்களுக்கு கருணாநிதியைத் திட்டவது பிபிக் காதா? இல்லை ஜெயலலிதாவைத் திட்டவது

Written by
Sunday, 20 July 2008 09:08 -

பிபிக் காதா? இல்லலை கம்யூனிஸ்டுகளதைத் திட்டவது பிபிக் காதா? நமது தோழர்கள் பொடாவை இயற்றும் போது அதை ஆதரித்தீர்களே? அதைப் பற்றி உங்கள் பதில் என்ன? உங்களதைப் பற்றி விமர்சனத்திற்கு உங்கள் பதில் என்ன? என்றார்களாம். அதற்கு வகைகோ அது வரலாற்று சற்குக் கல் என்றாராம். அந்தக் கதை பகோகட்டும். அந்தக் கதை பகோகட்டும். நமக்கு இப்ப அது வணேடாம்.

எல்லோரையும் திட்டவது பற்றிய களேவிக் கு வமே.மதிமாறன் பெரியார் குடியரசு இதழில் 1927ல் எழுதிய பதிலை மறேகோள் காட்டி எழுதி இருக்கிறார். அப்ப கண்பிப்பதற்காக யாரும் கண்பிப்பது இல்லலை. எல்லோரையும் திட்டவதற்காக யாரும் திட்டவது இல்லலை. அப்ப எல்லோரையும் திட்டுகிறீர்களே என்ற விமர்சனத்திற்கு அதைப் பொருட்படுத்த வணேடியது இல்லலை. அது ஒரு மூத்திரை குத்தும் முறை. விமர்சனத்திற்கு ஆளானவர்கள், அவங்களா, அவங்க எல்லோரையும் திட்டவாங்க சரி, உங்களதைப் பற்றி என்ன சொல்லி இருக்காங்க. அவரைப் பற்றியே அப்பிச் சொல்லி இருக்காங்க. என்னதைப் பற்றிச் சொல்கிறது பெரிய விஷயமா? என்பார்கள். இப்பி அனைவரையும் திட்டுகிறீர்களே என்ற பொருளற்ற விமர்சனத்திற்கு நாங்கள் வரிந்து, வரிந்து பதில் எழுதி இருக்கிறோம். அதை விட இது கபீர் மயாக, நற்றியடியாக உள்ளது.

மதிமாறன் எழுத்தில் நான் கண்ட அளவில் பொய்யான ஆவசேம் இல்லலை. தமிழ்நாட்டில் பசேசிலும் சரி, எழுத்திலும் சரி, கவிதையிலும் சரி, பொய்யான ஆவசேம் நிறைய இருக்கிறது எழுத்துக்காக வரும் பொய்யான ஆவசேம் பாரதியைப் போல. அல்லது தன் நகைச் சுவை பாணியை முன்னிறுத்தி, இதோ என்னப்பார், என்னப்பார் என்று காட்டுகிற ஒரு அசட்டத்தனமான நகைச் சுவை பாணி. இது எதுவும் மதிமாறனிடம் இல்லலை. இப்படியெல்லாம் நான் அவரைப் பாராட்டவதால், மகமிக உறுப்பினர் அவர் என்று நினகைக் வணேடாம்.

பொதுவாக எழுத்தாளர்கள் என்பவர்கள் அமைப்புகளில் இணைவது இல்லலை. அமைப்புகளில் ஏன் சேர்வது இல்லலை என்றால் அதனால் படைப்பு சூதந் திரம் பாதிக்கப்படும் என்பதுதான் எழுத்தாளர்களின் முக்கியமான வாதம். நான் ஒரு எழுத்தாளன். அதை எழுது, இதை எழுது என்று யாரும் கட்டளையிட முடியாது என்று கபீரவர்கள். படைப்புச் சூதந் திரம் என்றால் என்ன? படைப்பு, படைப்புச் சூதந் திரம், படைப்பு பற்றி நீண்ட விவாதம் நடத்துவதற்கான மடே இதுவல்ல. ஆனால் இதனை பாரதியின் மலம் தெளிவாக, வலிமையாக நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

எழுத்தாளனுக்கு, இதை எழுது, எழுதாதே என்று யாரும் கட்டளையிட முடியாது என்பதுதான் அமைப்புக்கு வளியே நிற்பதையே ஒரு நியாயமாக, ஒரு கொள்கையாக வதை திருக்கும் எழுத்தாளர்கள் கபீரும் வாதம். பாரதியைப் பற்றி ஒரு விஷயம் வந்தது. எட்டயபுரத்தைச் சேர்ந்த பாரதி ஏன் கட்டமொம் மனைப் பற்றிப் பாடவில்லை. கட்டமொம் மனை பற்றி பாரதி ஒரு வரி கட்டப் பாடியதில்லை. யார் யாரையோ பற்றிப் பாடிய பாரதி பக்கத்து ஊரைச் சேர்ந்த கட்டமொம் மனைப் பற்றி ஏன் பாடவில்லை? ஏன் பாரதி பாடவில்லை? ரொம்பப் பணிவோடு தான் கேட்கிறோம். அதற்குப் பாரதி அன்பர்கள் பதில் சொல்லலாம்.

இன்னின் காரணம். அதனால் பாடவில்லை என்று பதில் சொல்லலாம். அதைக் கேட்க நீ யாரு? யாரைப் பற்றி பாட வணேடும் என்று கேட்க நீ யாரு? என்கிறார்கள். குங்குமத்தில் ஒரு வாசகர் கடிதம் எழுதுகிறார். என்ன மதிமாறன் ஏன் இப்பி எழுதுகிறார்? இப்படியே போனால் மதிமாறன் கட்டமொம் மனை பற்றி பாரதி ஏன்

Written by

Sunday, 20 July 2008 09:08 -

ஓர் விமர்சனத்தை நான் செய்கிறேன் என்றால், ஓர் தவறின் மீது ஏன் கடுமையாக நான் விமர்சனம் செய்கிறேன் என்றால் அதன் பொருள் என்ன? எனக்கெதிராக ஓர் வாழைத் தயார் செய்து உங்கள் கையில் கொடுக்கிறேன் என்று அர்த்தம். ஓர் விமர்சனத்தை நான் செய்கிறேன் என்றால் அது அவர் செய்தாலும், யார் செய்தாலும், நான் செய்தாலும், அதன் பொருள் என்ன? நாளைய அதே போன்றதொரு வாய்ப்பில், அதே போன்றதொரு நிகழ்வில், சமீபத்தில் அத்தகைய தவறையே நான் செய்வனாகில் அந்த வாழ்க்கைக்கு என்ன நன்மை நீங்கள் குத்த முடியும். ஏன் அது அவனுக்குச் சொன்னாய்? நீ என்ன யோக்கியமா? என்று கேட்க முடியும்?

அப்ப ஓவ்வொரு விமர்சனத்தையும் எதிராளி மீது செலுத்தப்படும் அம்பு என்று மட்டும் பார்க்கக் கூடாது. அது தன்னை எய்வதற்கு வாசகர்களுக்கும், மக்களுக்கும் ஏன் எதிரிகளுக்கும் வழங்கப்படும் அம்பு. விமர்சனங்களையே செய்வதற்குப் பொறுப்பின்மை அல்ல; தரையம் வணேடும். அறிவு நாணயம் வணேடும். அத்தகைய பக்குவத்தைத் தோழர் மதிமாறன் பெற்றிருக்கிறார். இன்னும் பெற வணேடும். அவரது விமர்சனங்கள் புதுமைப்படவணேடும். சிந்தனையும், செயல்களும் சமீபம்மைப்படவணேடும் என்று கவி வாய்ப்புக்கு நன்றி கவி விடப்பெறுகிறேன். வணக்கம். <http://www.keetru.com/vizhippunarvu/jun08/maruthaiyan.php>